

Fíggjarlagið nú í mun til Fólkaflokksins 8 ár

»Vit fara á húsagang, tí fíggjarlógin bólnar, útreiðslurnar vaksa so reðuliga.«

Hetta rópa fólkaflokksmenn.

Hetta rópa tjóðveldismenn.

Men er so hall?

Ella eru hini beinleidis skattastigini hækkað, so vit eri komin at rinda procentliga stórra lótingsskatt enn áður?

Nei!

Tað er einki hall.

Og skattastigini eru alt ikki vaksin. Tvørturímóti. Tey eru linkað. Áður rindaðu øll lótingsskatt, sum høvdu skattaintöku, ið var 2000 og yvir. Hetta markið fyrj at rinda lótingsskatt er í fjór sett til 4000 kr. Øll, sum vinna minni enn 4000 at skatta av, rinda ikki lótingsskatt. Og fyrr var bara ein ávisur peningur pr. barnið undir 15 200 kr. — loyvdur at draga frá skattaintökuni. Nú fáa øll sum leggja undir 9000 í skattaintöku 80 kr. fyrj barnið avdrigið í skattinum. Er skattaintökan yvir 9000 fær avvarandi 60 kr. fyrj hvørt barnið. Er barnapeningurin stórri enn skatturin, verður hann guldin avvarandi í hondina. Tessverri hevur skattaintökan hjá mongum ligið so lágt, at lótingsskatturin hevur verið minni enn barnastudningurin. Og tað eru fleiri barnaríkar familjur, sum av sjúku ella av arbeiðsloysigrundum ikki hava havt so frægt av inntökum, at talan hevur verið um lótingsskatt. Her hevur allur barnapeningurin verið guldin kontant.

So skjótt sum ráðini verða til tess, eigur barnastudningspeningurin at verða vaksin. Tað er munur á at fáa lonina at rokka til eitt (stök) ella tvey einj menniskju (barn leys hjún) og til eitt heil fult av børnum, har ið fleiri ferðir so nógv eru at kleða og fæða.

Tað hevur ikki bara verið einki hall, men talan er um stórt yvirskot seinasta árin, altsó nógv stórri enn útreiðslurnar. Yvirskotið í fjór var 1,2 milliónur. Í ár er tað ikki minni. Atlandi vel stórri.

Uttan hækking, men við munandi lækking av lótingsskattastigum, eru landskassans inntøkur meiri enn tvífaldaðar frá 1957 til 1961.

Fyrj fíggjarárið 1961—62 leggja landskassans inntøkur um slakar 30 milliónur.

Henda niðurstøða kemst av tjóðarinntøkan er vaksin meiri munandi enn allar tær øktu útreiðslurnar, ið hava staðist av øllum tí nýggja, sum er komið á skaftið seinasta árin.

Tað kostar at fáa nógv.

Men tá ið inntøkurnar hjá fólkinum sum heild vaksa meiri enn í mun til útreiðslurnar til nýskapanin er í lagi.

Hesum gongur eisini sjón fyrj sogn:

Skattaintøkan stórliga vaksin.

Innsetingin í bankar og sparikassar vaksandi ár um ár.

Samstundis sum henda hendir, hava vit onga tíð á zevni bygt so nógv stásiligar skúlar, so dyrar og góðar vegir, nógv lendar, stórliga bött um ta sosialu fororgina, sjúkrahúsbýggingina undir arbeiði meiri enn nakrantíð áður; skipafloftin endurnýggjaðar við rúgvum av stásilugum fiskiförum, mong stór og

smá virki gjord og undir gerð.

O. s. fr.

Hetta er fíggjarlagið, sum fólkaflokksmenn og tjóðveldismenn royna at siga fólki, er tann reini húsagangur og avoyðingarpolitikkur.

Men hvat siga menn tá til skilið í teimum 8 árunum, ið fólkaflokkurin átti meirlutan í landsstýrinum?

Tá ið havna- og vegaarbeiði við lótingssamtíkt varð steðgað!

Tá ið okkara skip fækkaðust við meir enn 5000 tonsun!

Tá ið blóman av okkara ungdomi mátti út av landinum fyrj at flyggja undan hungri og halli!

Tá ið vónloysi ríkti á hvørjum manni, fyrst og fremst á teimum stýrandi!

O. s. fr.

Leiðin er einans ein

Polítiska leið fólksins er einans ein — tann sosialistiska.

Hetta er møguligt ílt at skilja fyrj ein part av fólki okkara, hóast tað átti at verið hvørjum mansmansi fullkomiliga greitt.

Tað hevur verið torført at fingið fólki at skilt tað, at um fjöldini av fólkinum skal ognast rúmalri og tryggari livilíkindi, er leiðin bert ein at slóða — tann sosialistiska.

Betur seint enn ongantið.

Hetta tykist nú at gerast einstaklinginum sovel sum fjöldini meira og meira greitt, aftaná at hava litið javnaðarflokkinum ein part av leiðslu landsins uppi hendur, har tað hevur eydnast flokkinum at skapa landsins børnum meira liviligt liv á flest øllum okjum. Tað hevur eydnast javnaðarflokkinum við lógmanni sum fyrsta manni, at lyfta Føroyar upp til eitt vælstands land við einum nútímans skipaflofti, ið er oktur so nógv hesi trý árin, at serkonir siga tað vera undrunarvert at kunna investera so stóran pening í sjóvinnuna aftrað øllum øðrum.

Tað er einki land í Europa, ið lutalsvis hevur ofrað so nógv av síni fíggjarorku í fiskivinnuna sum Føroyar. Fakta er tað, at landið eigur finna hvørt skip.

Tað er heldur ikki bert skipafloftin, ið stendur í blóma, men mangt annað, sum er av alstórum týdningi fyrj okkum sum fólki.

At rokna upp alt tað, ið er framt, við verða alt ov drúgørt á hesum sinni.

Heldur ikki skal tað dyljast, hóast tann framúr stóra framburð, ið skaptur er, at mangt vildi verið óðvisi, um javnaðarflokkurin hevði havt meirluta. Hetta kann sigast, tí javnaðarflokkurin og teir flokkar, hann arbeiðir saman við, eru ikki ein flokkur, men hevur hvør sína politisku stevnskrá. Tað er tí mark fyrj, hvat 8 menn av 17 ella av 30 kunnu útína, tá tælan er um at fremja mál eftir teimum javnaðarmanna reglum.

Hetta er greitt!

Tað er ikki annað enn orvitistala, tá andstöðuflokkarnir leggja javnaðarmannum fyrj at svíkja stevnu sína og givin lyftir.

Væl er vunnid, um ikki 100 % eftir sosialistiskari hugsjón.

Áheitan

Heitt verður á tær kvinnur, ið ætla ser til Grønlands at arbeiða fyrj NORDAFAR A/S um ikki at undirskriva sáttmála um lonartreytir fyrr enn sáttmálin er góðkendur av Føroya Arbeiðarafelag.

Tórshavn, 31. mars 1962.

FØROYA ARBEIÐARAFELAG

Eg nýti einans
Marga
at baka við steikja við og til alla matgerð

MARGARIN PALMIN
Margarinvirkið, Marga
TØRSHAVN

TELEFON 2577

Nú stundar móti vali

Aftan á gróðurrikasta tingskeið í søgu Føroya lótings eru vit nú komnir inn í nýtt valár. Litandi á lyftir javnaðarmanna undan seinasta vali, tordi Føroya fólki at at kvøða soleiðis, at flokkurin fekk ta stóra framgongd, sum beinleidis hevur verið orsök til hesi hendingaríki ár, vit beint nú hava upplivað.

Vit liva í eini tíð, har tað sum ongantið áður hevur verið skrivað søga vinnulivinum viðvikandi. Fólki ið hevur sæð, at tær ætlanir, sum vóru javnaðarflokksins til hesi ár, eru framar so mikið sum tíð hevur verið til tess, tí tað er greitt, at stóratlanir fyrj útbyggingar bæði á sjógv og landi ikki kunnu fremjast bert eftir 4 árum.

Vit kunnu tí nú fara aftur til val og tora at siga, at vit hava hildið lyfti okkara; hesa ferð nýtist okkum ikki at geva lyftir. Hvar vit venda okkum hava vit sjónliga prógv fyrj tí, sum framt er hesa tíð, har javnaðarflokkurin hevur verið stórsti flokkur í landsstýrissamgonguni. Føroya fólki er greitt yvir, hvussu atkvøðast skal til heystar, um henda framgongd skal halda áfram; vit vilja ikki jann á eina deyða tíð aftur! sum teirru vit høvdu frá 1950—58. Teir menn, sum tá ráddu fyrj borgum, kenna nú máttloysi sitt; í blóðum teirra sest einki til, har teir kundu hugsað ser at gjørt tey komandi 4 árin. Har aftur ímóti finnast teir at og spilla út. Eitt nú sum Dagbladið við atfinningum sínum at fíggjarlógini 1962—63. Man nakar maður við skili hava hugsað ser, at

vit kundu bygt tey skip, teir vegir, tær havnar og bött um sosiallóggevuna, sum vit hava gjørt, og framvegis havt eina fíggjarætlan upp á 16 milj. Tað kundu vit ikki. Soleiðis er tað í øllum londum, har framburður er, har má fólkið finna seg í at gjalda, og tað ger tað eisini. Er fíggjarætlanin vaksin so er eisini útflutningurin vaksin, er nú um tær 100 milj., so vit hava nakað at taka av, um vit hava verið noyddir at hækka fíggjarætlanina.

Tápulig er eisini grein Dagblaðsins um tann fjadursára lógmannin. Eftir orðum blaðsins so er alt tað, sum er farið fram 1958—62, og sum javnaðarmenn nú undan valinum mugu hava loyvi at visa á sum teirra verk, lantar fjadrar, og blaðið stuttilekar ser við at roya fjadarnar av lógmanni og í staðin pynta við teimum, har sum tær rettluga hoyra heima, nevniliga hjá fólkaflokkslandsstýrinum 1954—58. Har var tað, siga teir, at tað stóra arbeiðið var gjørt bæði fyrj endurnýggjan fiskiflotans og fyrj sosiallóggevuni. Tá so hetta var gjørt, var landsstýrið so háberisligt at leggja frá ser og lata javnaðarmenn fáa loyvi at leggja navn til. At fara prógv móti hesum er óneyðugt. Tann, sum hevur fylgt við, veit, hvør ið hevur gjørt arbeiðið fyrj at fáa samfelagið út úr teirri deyðsigling, tað var í, og hvør av rettum kann leggja navn til.

Nakað gjordi fólkaflokkurin í fjør endurnýggjan skipafloftans. Teir fyrrreikaðu teir 3 portugalstrolarnar, sum skuldu kosta 3,8 milj. hvør, men sum núverandi landsstýri mátti taka ímóti, og hvørs uppgáva tað eisini bleiv at gera útveg fyrj teim 21 milj., sum trolararnir veruliga kostaðu.

Tað er at vóna, at fólki ikki lata seg villileiða av teimum ósannindum, ið koma fram í blóðum andstöðuflokkanna, men at hvør letur skil sitt ráða, tí so vil javnaðarflokkurin sigra stórt til valið.

N. J.

ISK! er leiðin — hin SOSIALISTISK! D.